

Det næste spørgsmål er: Er den type vederlag, vi taler om her, et, som staten fastlægger? Nej, det behøver det ikke at være. Nej, det behøver det ikke at være. I en lov kan man jo fastlægge mange ting, også ting, man ikke hidtil har set. Derfor kan man for det første godt have et beløb, som er forskelligt, selv om det godt kan være, vi så ikke længere skal kalde det vederlag, men så må vi finde på et andet ord. Det er ikke besværligt.

Man kan sagtens lave overenskomst for det her. Det skal vi ikke gøre her fra Folketingets side. Det, vi skal dække ind, er en række af lønmodtagerrettighederne, som vi kender i dag. Når det drejer sig om at sikre, at der bliver en overenskomst på feltet, så er det ikke os. Vi lovgiver ikke om overenskomster. Det er organisationerne, der skal sørge for det.

Det er så også et spørgsmål, om vi vil løse de her problemer, og om vi vil gøre det i ordentligt samspil.

Jeg oplever tit her i Folketinget, at jeg er i mindretal. Det er næsten pr. definition rollen som opposition at være i mindretal, og jeg synes tit, at flertallet mener noget forkert. I det her tilfælde er jeg en del af et flertal, og jeg vil gerne sige til regeringen, at jeg synes, den må løse det her problem. Vi er ikke interesseret i bare at tromle det frem. Det kan vi gøre ved afstemningen. Vi er interesseret i at finde en model, men intentionen i det foreliggende forslag med de praktiske løsninger, som vi gerne vil have, går vi efter, og at det skal ske i samspil med de mennesker, det drejer sig om. Så mener jeg godt, man kan finde ud af det.

Regeringen kan vælge at sidde med armene over kors, men det ved jeg helt sikkert slet ikke er indenrigsministerens måde at arbejde på, og det er slet ikke ministerens stil. Jeg kan slet ikke se, at ministeren kan se sådan ud. Nej, det kan indenrigsministeren ikke, og derfor er jeg helt sikker på, at det bliver et samspil. Det må vi finde ud af. Vi havde jo en seance sidste forår, hvor vi prøvede på det, og der synes jeg ikke, at det gik så godt. Vi fik rapporten ud af det – det var fint – men vi nåede i hvert fald ikke længere på det tidspunkt.

Vi havde så håbet på, regeringen var kommet med nogle løsninger. De kom ikke, og det er derfor, vi har taget det her initiativ, og det er selvfølgelig lidt usædvanligt, at samtlige partier uden om regeringen er enige. Det er jo sådan, at det denne gang endda er flere partier, for sidste gang følte CD sig bundet i forhold til regerin-

gen. Det gør man ikke længere, og det er derfor, at det er alle partierne.

Det må da også hos regeringen efterlade et eller andet. Kan så mange herinde i Folketinget være helt galt afmarcheret? Ja, det kan man. Bare fordi man er i flertal, har man ikke ret, men har man et flertal, så får man jo ret.

Det skal vi finde ud af i fællesskab. Vi har nogle gode hensigter, vi har flertal, regeringen er kommet med nogle bemærkninger til det, og vi er ikke så høj..., et eller andet, at vi ikke lytter. Men intentionerne i det har vi flertal for at gennemføre, og det vil vi gerne gøre.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg synes ikke, hr. Aage Frandsens sammenligning med fritagelse for modregning for kommunalbestyrelsesmedlemmer kan bruges i denne diskussion. Kommunalbestyrelsesmedlemmerne har jo vederlæggelsen i forvejen, og jeg tog diskussionen på modregning af dagpenge.

Her går man den anden vej og siger, at vi skal have lavet en vederlæggelse i lighed med den, kommunalbestyrelsesmedlemmer får. Jeg kan ikke læse det forslag anderledes: De skal have en vederlæggelse på samme måde som kommunalbestyrelsesmedlemmerne. Men så står hr. Aage Frandsen heroppe og siger: Ja, på den ene side det andet og på den anden side sådan, og vi kan måske nok finde ud af det osv.

Vi er da nødt til at forholde os til det forslag, der er fremsat, og dér står: vederlæggelse i lighed med kommunalbestyrelsesmedlemmer. Og vederlæggelse er nu engang vederlæggelse, og det har ikke noget at gøre med aftale, eller vi kan måske finde på at kalde det noget andet nu.

Vi er nødt til at forholde os til det forslag, der er fremsat. Så fair må man da være fra forslagsstillernes side, at det er det, vi gør, og det har altså de konsekvenser, vi har peget på her. Jeg mener faktisk, at jeg står og slås for brandmændenes sag her. De konsekvenser, der er ved en vederlæggelse, er brandmændene ikke tjent med, i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er helt fair, at hr. Dyrlund forholder sig til forslaget, som hr. Dyrlund læser forslaget. Det er helt i orden. Det, vi vedtager på et tidspunkt ved anden behandling af beslutningsforslaget, er et beslutningsforslag med det, der er afgivet i form af en betænkning om, hvordan beslut-